

Republika Hrvatska
Županijski sud u Rijeci
Žrtava fašizma 7
51000 Rijeka

Poslovni broj GŽ-1533/2019-

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Županijski sud u Rijeci, u vijeću sastavljenom od sudaca Ivanke Maričić-Orešković predsjednice vijeća, Branke Ježek Mjedenjak članice vijeća i sutkinje izvjestiteljice te Lidije Oštarić Pogarčić članice vijeća, u izvanparničnom predmetu jednostavnog postupka stečaja nad imovinom potrošača Ivane Ribić iz Osijeka, Bistrička 89, OIB: 10836802335, odlučujući o žalbi vjerovnika Tele2 d.o.o. Zagreb, Ulica Grada Vukovara 296 D, OIB: 70133616033, zastupan po punomoćniku Hrvoju Sučiću, odvjetniku iz Zagreba, izjavljenoj protiv rješenja Općinskog suda u Osijeku, poslovni broj Sp-1802/2019 od 17. lipnja 2019., u sjednici vijeća održanoj 2. listopada 2019.

r i j e š i o j e

Uvažava se žalba vjerovnika Tele2 d.o.o. Zagreb te se ukida rješenje Općinskog suda u Osijeku, poslovni broj Sp-1802/2019 od 17. lipnja 2019. i predmet vraća sudu prvog stupnja na ponovni postupak.

Obrazloženje

Rješenjem suda prvog stupnja u točki I/ izreke, otvoren je jednostavni postupak stečaja nad imovinom potrošača Ivane Ribić iz Osijeka, Bistrička 89, OIB: 10836802335 (dalje potrošač).

Točkom II/ izreke zaključuje se jednostavni postupak stečaja nad imovinom potrošača.

U točki III/ izreke odlučeno je da se oslobađa potrošač od preostalih obveza u odnosu na slijedeće osnove za plaćanje i vjerovnike:

1. 2012-06-06, OVRV-1667/08, JAVNI BILJEŽNIK, Hrvatska radiotelevizija, Zagreb, Prisavlje 3, (OIB: 68419124305),
2. 2012-07-18, OVRV-6771/06, JAVNI BILJEŽNIK, TELE2 d.o.o. za telekomunikacijske usluge Zagreb, Ulica grada Vukovara 296 D,
3. 2016-02-12, OVRV-1743/08, JAVNI BILJEŽNIK DRAGICA DUMANČIĆ, Hrvatski Telekom d.d. Zagreb, Radnička cesta 21, (OIB: 81793146560).

Protiv tog rješenja žalbu podnosi vjerovnik Tele2 d.o.o (dalje vjerovnik), pozivajući se na sve žalbene razloge iz odredbe članka 353. stavak 1. u vezi s člankom 381. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05.,

2/07., 84/08., 123/08., 57/11., 148/11., 25/13., 28/13., 89/14. i 70/19. - dalje ZPP) koji se primjenjuje na temelju članka 10. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj: 75/15. i 104/17. - dalje ST) u vezi s člankom 23. i člankom 79.o Zakona o stečaju potrošača („Narodne novine“ broj: 100/15. i 67/18. - dalje ZSP).

U žalbi ukazuje na sadržaj odredbe članka 2. ZSP-a koja definira cilj predmetnog zakona i propisuje način utvrđivanja poštenja potrošača. Smatra da je iz obrazloženja pobijanog rješenja vidljivo da potrošač nikada nije dostavio očitovanje o suglasnosti s provođenjem ovog postupka a sud da ipak zaključuje da je potrošač s time suglasan. Smatra da prvostupanjski sud, iako je po zakonu to bio dužan, nije na valjani način utvrdio vrijednost potrošačeve imovine i njegova raspolaganja imovinom zadnje tri godine te da je bez ikakve stvarne provjere pogrešno utvrdio vrijednost imovine potrošača ispod 10.000,00 kn. U konačnici smatra da je vjerovnik ovakvim rješenjem oštećen pa predlaže pobijano rješenje preinačiti i odbiti prijedlog podredno ukinuti i predmet vratiti sudu prvog stupnja na ponovan postupak te potražuje troškove žalbe.

Žalba je osnovana.

Donoseći pobijano rješenje sud prvog stupnja utvrđuje da je Financijska agencija (dalje FINA) prijedlogom pokrenula predmetni jednostavni postupak stečaja nad imovinom potrošača, da se potrošač u zakonskom roku nije očitovao je li suglasan s provedbom jednostavnog postupka stečaja niti je dostavio popis imovine, pa da se smatra da je suglasan s postupkom (zakonska presumpcija iz članka 79.c stavak 2. ZSP-a), da je vanjskom provjerom iz podataka FINE odnosno Očevidnika redoslijeda osnova za plaćanje, utvrđeno da potrošač u razdoblju dužem od tri godine nema evidentirane neizvršene osnove radi prisilnog ostvarenja (članak 79.a stavak 2. ZSP-a) ali da je evidentirano kako je FINA prestala izvršavati (isknjižila je) osnove za plaćanje temeljem članka 12. Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima („Narodne novine“ broj: 68/18.) koje s osnova glavnice iznose 3.512,40 kn te da u očevidniku nema osnova koje su povučene s izvršenja (članak 79.a stavak 4. ZSP-a)

Vanjskom provjerom sud utvrđuje da potrošač nema u vlasništvu pokretnina niti druge vrijednije imovine iz koje bi se mogli namirivati vjerovnici a čija bi vrijednost prelazila iznos od 10.000,00 kn ta da u relevantnom trogodišnjem razdoblju nije ostvarivao prihode niti drugu imovinu koja bi ulazila u stečajnu masu.

Dalje sud cijeni pasivnost vjerovnika sukladno članku 79.f stavak 1. alineja 3. ZSP-a utvrđujući da vjerovnici potrošača nisu u povodu poziva iz oglasa obavijestili sud o postojanju druge imovine koja bi se mogla unovčiti kao stečajna masa, niti su osporili popis imovine potrošača.

Na temelju prednjih činjeničnih utvrđenja sud prvog stupnja zaključuje da su u ovom slučaju ispunjene zakonske pretpostavke iz članka 79.a ZSP-a za provedbu jednostavnog postupka stečaja nad imovinom potrošača pa kako je utvrđeno da je vrijednost imovine potrošača, koja bi se mogla unovčiti kao stečajna masa, manja od 10.000,00 kn, odnosno da potrošač nema imovine iz koje se mogu namirivati njegovi vjerovnici, utvrđuje da su ispunjeni daljnji uvjeti iz odredbe članka 79.g stavak 1. ZSP-a za otvaranje i istovremeno zaključenje stečajnog postupka nad imovinom potrošača.

Nastavnom primjenom članka 79.g stavak 4. ZSP-a u vezi s člankom 79.a ZSP-a sud oslobađa potrošača od preostalih obveza u odnosu na osnove za plaćanje i u odnosu na vjerovnike na način kako je to navedeno u točki III/ izreke pobijanog rješenja, a radi se o vjerovnicima iz članka 79.a. stavak 3. ZSP-a

Pazeći po službenoj dužnosti te u okviru istaknutih žalbenih navoda na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 365. stavak 2. u vezi s člankom 381. ZPP-a, uz daljnju primjenu članka 10. ST-a te članka 23. i članka 79.o ZSP-a, ovaj je sud utvrdio da je ostvarena bitna povreda postupka iz članka 354. stavak 2. točka 11. ZPP-a jer je rješenje suda prvog stupnja u točki III/ izreke nejasno budući da ne sadrži iznose glavnica, kamata i troškova koji su evidentirani u Očevidniku redoslijeda osnova za plaćanje pa se stoga pobijano rješenje ne može ispitati.

Odredbom članka 79.g stavak 4. ZSP-a, na koju se sud prvog stupnja pravilno poziva, propisano je da će sud u rješenju o otvaranju i istovremenom zaključenju jednostavnog stečajnog postupka nad imovinom potrošača osloboditi potrošača od preostalih obveza u odnosu na osnove za plaćanje i u odnosu na vjerovnike iz članka 79.a ZSP-a.

Imajuću u vidu da je jednostavni postupak stečaja potrošača sukladno članku 79.a stavak 1. ZSP-a ograničen samo na dio potrošačevih vjerovnika, da se prema podacima iz Očevidnika redoslijeda osnova za plaćanje neki vjerovnici javljaju sa nekoliko osnova za plaćanje, da se osnova za plaćanja osim iznosa glavnice sastoji od sporednih tražbina – troškova, kamata na glavicu, kamata na troškove i naknada, da se iznos takvih tražbina može promijeniti od trenutka kada je osnova za plaćanje zavedena u očevidnik odnosno od kada je FINA podnijela prijedlog do trenutka otvaranja postupka stečaja potrošača, tada prema stajalištu ovoga suda u izreci rješenja treba biti točno i određeno navedena visina novčanih obveza po osnovi glavnice, troškova, kamata i naknada kojih se po pojedinoj osnovi za plaćanje potrošač oslobađa.

Na zaključak da tražbine trebaju biti utvrđene u određenom novčanom iznosu i tako navedene u izreci rješenja, upućuje analogna primjena odredbe članka 79.h stavak 2. ZSP-a te odredbe članka 265. stavak 1. ST-a u vezi s člankom 257. stavak 1. točka 3. ST-a, koji se zakon u ovome postupku supsidijarno primjenjuje prema odredbi članka 23. ZSP-a.

Odredbom članka 265. stavak 1. ST-a je propisano da se rješenjem o utvrđenim tražbinama odlučuje u kojem iznosu su utvrđene, odnosno osporene tražbine dok se prema odredbi članka 79.h stavak 2. ZSP-a smatraju utvrđenim tražbine vjerovnika iz članka 79.a stavak 2. ZSP-a za iznos evidentiran u Očevidnik redoslijeda osnova za plaćanje.

Primjenom tih zakonskih odredbi valja zaključiti da izreka rješenja kao i prijedlog (članak 79.d stavak 2. točka 3. ZSP-a) mora sadržavati podatke o ukupnom iznosu duga evidentiranom u Očevidniku redoslijeda osnova za plaćanje, uključujući troškove i kamate.

Vezano za žalbene navode kojima vjerovnik ukazuje na izostanak pristanka potrošača za provođenje ovog postupka, treba napomenuti da prvostupanjski sud pravilno uvažava zakonsku presumpciju iz članka 79.c stavak 2. ZSP-a, koja propisuje da ukoliko se potrošač u roku od 15 dana od dostave poziva FINE ne očituje, smatrati će se da je suglasan da se može provesti jednostavni postupak stečaja nad njegovom imovinom.

U pogledu ostalih žalbenih navoda o utvrđivanju vrijednosti potrošačeve imovine, treba reći da je ZSP-om točno propisan način na koji sud utvrđuje imovinu i raspolaganja imovinom potrošača a to su dva načina: putem Financijske agencije, koju je sud u konkretnom slučaju izvršio i pozivanjem vjerovnika. Člankom 79.f stavak 1. alineja 3. ZSP-a propisano da se vjerovnici potrošača pozivaju da u roku od 45 dana od objave oglasa ospore popis imovine koji je dostavio potrošač i/ili da obavijeste sud o imovini potrošača koja bi se mogla unovčiti kao stečajna masa u slučaju da jednostavni postupak stečaja potrošača bude otvoren te da dostave dokaze na kojima temelje svoje tvrdnje.

Dakle, bilo koju opciju koristi (osporavanje popisa imovine ili obavijest o imovini potrošača) vjerovnik ima obvezu dostaviti dokaze za takve svoje tvrdnje pa je svaki vjerovnik koji tvrdi da potrošač ima određenu imovinu dužan svoje navode o toj imovini dokazati dostavljanjem dokaza iz kojih će sud utvrditi ima li potrošač i kakvu imovinu s obzirom da to ujedno utječe na ocjenu poštenja potrošača a u ovom slučaju vjerovnik-žalitelj to nije učinio.

U ponovljenom će postupku sud prvog stupnja, ukoliko utvrdi da su bile ispunjene pretpostavke za otvaranje i istovremeno zaključenje jednostavnog postupka stečaja potrošača na dan otvaranja toga postupka, dakle, kada je donio pobijano rješenje (17. lipnja 2019.) te ukoliko utvrdi da je račun potrošača i dalje u blokadi, prilikom ponovnog odlučivanja voditi računa o uputi iz ovoga rješenja vezano za navođenje određenih iznosa utvrđenih tražbina kojih se potrošač oslobađa.

Stoga je pobijano rješenje valjalo ukinuti pa je odlučeno kao u izreci ovoga rješenja pozivom na odredbu članka 380. točka 3. ZPP-a u vezi s člankom 10. ST-a i člankom 23. i 79.o ZSP-a.

U Rijeci 2. listopada 2019.

Predsjednica vijeća
Ivanka Maričić-Orešković

Broj zapisa: **1788e-a067e**

Kontrolni broj: **0b383-3cde9-9fc23**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=IVANKA MARIČIĆ-OREŠKOVIĆ, L=RIJEKA, O=ŽUPANIJSKI SUD U RIJECI, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Županijski sud u Rijeci** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.